

[Ole Bjørn Kraft.]

klar Besked; ikke mindst de mange Mennesker, som af anden Aarsag har Tillid til Retsstatspartiet, har Krav paa at faa at vide, hvad Meningen er.

Det ærede Medlem stillede mig et Spørgsmaal om, hvilke Tanker jeg havde om Hjemmeværnets Nytte. Det skal jeg gerne besvare og kan saa samtidig henvende mig til det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Kalundborg), der ogsaa var inde paa dette Spørgsmaal. Jeg er naturligvis enig med det ærede Medlem om, at Spørgsmaalet om Hjemmeværnet maa drøftes i Forsvarskommissionen ligesom en Række af de andre Problemer; jeg henstiller blot, at det sker saa hurtigt som muligt. Min Opfattelse er, at Hjemmeværnsbevægelsen ikke kan fortsætte i sin nuværende Form, at det er ganske nødvendigt at gaa bort fra Foreningsformen over til et obligatorisk Hjemmeværn, der gør dette til et Led i Statens Forsvarsordning. Kun derigennem bliver Hjemmeværnet saa stabilt og faar den Føring, som er nødvendig, kun derigennem øger det Sikkerheden. Men det er ogsaa min Opfattelse, at et saadant obligatorisk, statsligt Hjemmeværn vil være af overordentlig Betydning ved Opbygningen af et lokalt Forsvar; netop naar det drejer sig om et Beredskab imod Kup, vil det være betryggende at vide, at der hele Landet over findes saadanne Hjemmeværnsorganisationer, som med meget kort Varsel vil være i Stand til at træde i Funktion og derigennem tage det første Stød og føre Beviset for, at hvis vi bliver overfaldet, hvis vi skal besættes, sker det ikke med vor Vilje. Jeg haaber, at jeg herigennem samtidig har besvaret, hvad det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Kalundborg) og den ærede Ordfører for Retsforbundet var inde paa.

Jeg vil slutte med at takke den højtærede Forsvarsminister, hvis Svar til det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Kalundborg) jeg opfattede som rettet ogsaa til mig, for, at det var den højtærede Forsvarsministers Mening at foretage en Undersøgelse af, paa hvilke Omraader der hurtigst muligt kunde foretages Forbedringer, og naar Overvejelserne derom var afsluttet, da at søge dem gennemført eller behandlet i Forsvarskommissionen.

Jørgen Jørgensen: Jeg skal ikke gaa tilbage til 1929, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte om, og til, hvilke Bevillinger der da var Forslag om. Jeg vil pege paa, at da Forsvarsordningen i 1937 blev gennemført, var alle Partier, ogsaa det ærede

Medlems Parti, enige om, at Danmarks Forsvar ikke kunde indrettes paa en saadan Maade, at vi var i Stand til at optage en Kamp mod en Stormagt; et tilsigtet Overfald fra en Stormagt kunde Danmarks Militær ikke afværge. Det forekommer mig, at det, der foregik i 1940, dog var noget i den Retning. Den stærkeste Militærmagt, Europa havde set, foretog et voldeligt Angreb paa Danmark. Det vilde selv den Ordning, som var foreslaaet af det konservative Parti, være aldeles ude af Stand til at afværge. At der skete Ting i 1940, som ogsaa jeg beklager, og som burde være undgaaet, er noget andet, men det vil være forkert Historie-skrivning at ville paastaa, at havde man i sin Tid gennemført Ordningen som foreslaaet fra konservativ Side, kunde man have afværget det, der skete 9. April.

Jeg synes, det ærede Medlem skulde gøre et Forsøg paa at svare paa de Ting, jeg spurgte om. Jeg havde spurgte: Hvad har det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede Medlem Hr. Harald Petersen at anvise af Muligheder for inden for en nærmere Fremtid at tilvejebringe, hvad der er Brug for til Opbygning af det stærke Værn, de begge to er saa ivrige Talsmænd for? Var det ikke mere ærligt og redeligt over for Befolkningen at sige Sandheden, som den er, at vi har kun ringe Muligheder for at bygge et stærkt Militærapparat op, og paa dette alene kan Danmark ikke bygge sin Fremtid? Hverken det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft eller det ærede Medlem Hr. Harald Petersen vilde gaa ind paa det Synspunkt, jeg har anført, at vi kan ikke magte en Opbygning af en Militærordning over en bred Front, og derfor maa vi samle os om at bygge det op, som vi har Muligheder for at bygge op, og som der efter hele den Karakter, man maa mene en Forsvarsordning skal have, er mest Brug for for at kunne løse de internationale Opgaver, vi har som Medlemsstat af De Forenede Nationer. Var det ikke mere naturligt at samle sin Opmærksomhed herom fremfor at sprede den over saa bredt et Grundlag, at man intet faar ud af det paa noget Omraade. Det var det, jeg spurgte om. Naar man taler saa meget om, at nu maa der skabes en Forsvarsordning, bygges et Forsvar op, og at det er forfærdeligt, at vi staar i den Situation, vi staar i, saa siger jeg: Hvad har man at anvise af Muligheder for, at dette kan ske? Og har man intet at anvise, skal man ikke foregøgle Befolkningen, at noget saadant er nær forestaaende.

Jeg bliver nødt til i Anledning af den Henvi-sning, der stadig bliver gjort